

FONAMENTALISTES CONTRA 'REALOS' I ALTRES FRACCIONS

Els Verds alemanys: reforma o crítica

El darrer congrés dels Verds ha posat novament de manifest la profunda divisió dins del partit. Les diferents fraccions es van mostrar, després de molt temps, novament disposades al diàleg.

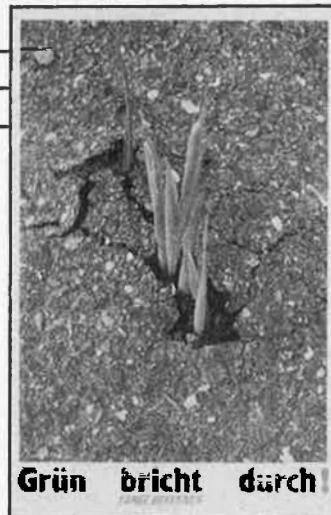
Josep Pont

«**N**o hi ha cap data per a un congrés sobre les perspectives dels Verds que estigui prou allunyat de la discussió entre els dirigents del partit», afirmava Regina Michalik, membre de la directiva del partit uns dies abans del congrés, referint-se a l'actual conflicte sobre la pena per violació, conflicte que, igual que les acusacions que la directiva dels Verds havia utilitzat diners del partit per a la seva fracció, foren els detonants de l'actual crisi.

El congrés celebrat a Bad Godesberg, al qual assistiren uns mil mem-

bres de totes les federacions, deixà obertes qüestions fonamentals, com ara la forma d'entendre l'estat, la qüestió de la violència, la democràcia de base o la pertinença a l'OTAN, temes que sempre han sigut causa de profundes discussions.

Dues fraccions, formades des de fa alguns anys, representen la crisi actual: els fonamentalistes, majoritaris en la direcció executiva del partit, clamen contra els realistes, representats principalment en la fracció parlamentària. Petites fraccions com realistes *crítics* i esquerrans fonamentalistes s'han format últimament. El nou corrent anomenat Canvi Radical 88, recentment

«Els Verds trenquen».

sorgit, es troba en una posició ambigua, intentant negar les contradiccions internes dels Verds. Sobre aquestes discussions, una dona d'una federació afirmà: «en el meu cercle aquesta discussió no existeix, o sigui, que deu ser una discussió de personalitats».

Causes de la crisi

Un dels detonants d'aquesta crisi, encara que no la causa, s'ha produït entorn del debat parlamentari sobre la reforma del Codi Penal en les qüestions de delictes de violació: mentre que la majoria del partit i de dones apel·len per la màxima pena de tres

Tots parlen... «Amb nosaltres les dones fan política».

anys, la fracció parlamentària, representada pels realistes, va decidir prestar suport al Parlament a l'aprovació de la pena mínima, o sigui, un any.

Aquest debat, però, té història dins del partit. Ja fa un any la fracció feminista es va indignar perquè, sota el postulat «la presó millor per a ningú», fos precisament pel delictes de violació que s'intentés rebaixar la pena, sent precisament aquest acte el que en la consciència de molta gent sigui el menys castigat. Així, es va acordar que la pena per violació hauria de ser de dos anys.

Al darrer hivern, els partits parlamentaris s'ocuparen amb la pregunta si la violació dins del matrimoni s'havia de castigar o no. Rita Süßmuth, ministra de la Família, la Salut i les Dones, proposà un esborrany de llei, en què la definició de violació s'ampliava, però a la vegada rebaixava la pena. El partit dels Verds entrà a formar part del joc amb els altres partits i aprovà la pena mínima d'un any per violació, provocant immediatament la reacció de les dones de la base del partit. En la direcció parlamentària de Bonn es reberen cartes de dones que deien: «us hem votat per última vegada».

Les causes de la crisi dels Verds, però, es remunten des del temps de la seva fundació. L'historiador Carl Amery veu en la fundació dels Verds l'aparició de dues forces: d'una banda, els grups contraculturals sorgits arran del 68, i, d'altra banda, iniciatives ciutadanes en què la principal preocupació era parar la destrucció del planeta i la recerca d'una forma per a consolidar aquesta protesta. Una fundació preci-

«Llocs de treball segurs a través d'empreses autogestionades».

pitada, impulsada per Herbert Gruhl, membre d'un partit de dretes, truncà una discussió profunda de base.

«Sé o no sé»

Durant el congrés, la polarització de les diferents fraccions a penes es va notar. Cada fracció repartí el seu manifest: el manifest «sé o no sé» dels realistes, firmat per Udo Knapp i Joschka Fischer, antic ministre verd del Medi Ambient del *land* de Hessen, i la corresponent resposta dels fonamentalistes d'Hamburg.

Els fonamentalistes retreuen que el «capitalisme ecològic», reconegut pels

realistes, no planteja quin criteri ecològic és compatible amb l'economia o a quines conseqüències ecològiques porta l'actual sistema econòmic. Els realistes tampoc es manifesten sobre la qüestió que el capital presta suport a qualsevol producte que doni benefici, sense qüestionar-se la necessitat del producte. Els realistes, doncs, pretenen tornar-se consellers de la Indústria i les Finances. Hubert Kleinert, representant d'aquesta fracció, afirmà recentment sobre si la seva fracció volia atreure els empresaris: «si és necessari, sí, ja que ells també han de tenir interès en algun canvi».

El grup Canvi Radical 88 es mostra crític tant amb el *capitalisme ecològic* defensat pels realistes, com amb el *socialisme ecològic* dels fonamentalistes. En un manifest proposa superar la crisi interna del partit convocant senzillament un referèndum sobre «qüestions fonamentals» i acceptant la decisió de la majoria. A nivell pragmàtic, aquest corrent proposa acords puntuals sobre diferents qüestions.

La lluita de les diferents fraccions no és, doncs, una discussió nova. En aquests moments es troba molt polaritzada en una lluita de poder dins del partit. Si els Verds volen continuar com a partit parlamentari i amb capacitat d'acció i sortir d'aquest bloqueig, hauran de portar a terme una profunda discussió de base.

El pròxim congrés està anunciat per al mes de setembre, on, sens dubte, es debatrà si volen existir com a força per a determinades reivindicacions socials o si volen transformar-se en un partit reformista dins del sistema parlamentari alemany. □

Miquel Sellarès
**CATALUNYA
I
POLICIA:
SITUACIÓ LÍMIT**

PÒRTIC
ASSAIG

**A LA VENDA
A TOTES
LES
LLIBRERIES:**

**CATALUNYA I POLICIA
SITUACIÓ LÍMIT**

Un llibre de **Miquel Sellarès**, que analitza en profunditat la complexa situació de la nostra policia.

Tenim realment model de policia de Catalunya? Estem en una situació límit? Cal substituir els CFSE? Volem una policia catalana?; són algunes de les preguntes que respon l'autor amb l'estil rigorós, directe i contundent que el caracteritza.

Editorial PÒRTIC. Col·lecció PÒRTIC-ASSAIG, núm. 2